

Rode: Det ærede Medlem Hr. Holstein forklarede nu sin Udtalelse om mit Forbund med Mygdalismen ved at sige, at jeg mener det samme som Hr. Madsen-Mygdal, da han sagde — han var den Gang endnu ikke Medlem af Rigsdagen —, at den faldende Krone var en Ven. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Den daværende Forstander Madsen-Mygdal hævdede, at den faldende Krone kom som en god Ven til et Land, idet den af sig selv vilde fremkalde de Virkninger, som medførte dens Stigning paa ny. Det var den Teori, han hævdede, og som viste sig fuldkommen fejlagtig, idet den faldende Krone ikke havde denne Virkning. Jeg er tværtimod Tilhænger af snarest muligt at faa en fast Krone og paa det Stede, som svarer til, hvad Landets Erhvervsliv og hele økonomiske Udvikling bedst kan bære. Men dette kommer vi til at tale om, naar Sagen kommer til endelig Afgørelse; indtil da staar Spørgsmaalet aabent.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var ikke klar over, hvorfor jeg havde citeret ham! Citatet var ikke vendt mod det ærede Medlem, men jeg brugte det for at gøre det ærede Medlem Hr. Holstein opmærksom paa, at man kunde have en Mening og dog erkende, at Spørgsmaalet stod aabent. Den højtærede Statsminister har bekræftet ikke blot ved en Tilkendegivelse fra sin Plads nu, men ogsaa tidligere, at denne Lov ikke afgør Spørgsmaalet, men holder det aabent. Det er ganske rigtigt, at 3 Partier har ladet sig forlede til at fastslaa i Betænkningen, hvad deres Politikks Maal er, og jeg haaber, de ikke alt for meget vil komme til at fortryde, hvad de har udtalt. Jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gerne vil gøre Udtalelsen saa omfattende og bindende som muligt, men jeg fastslaar, at ethvert saadant Standpunkt kan omstyrtes af Begivenhederne, og det er det, jeg forventer vil ske.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at det ærede Medlem Hr. *Andreasen* fungerer som Sekretær ved Afstemningen. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold.) Det er vedtaget.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 102 Stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om uretmæssige Prisaftaler m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Erhvervsministeren (Stauning): Efter at have overværet en saa langstrakt Forhandling om en Lov, der er saa stor Enighed om, maa jeg vel holde mine Forundringsudbrud tilbage over den langvarige Behandling af det foreliggende Lovforslag, hvorom jeg ved, at Enigheden ikke er saa betydelig som om det, man nu har brugt en meget lang Dag til at tale om. Det fremgaar i alt Fald af den Forhandling, der har fundet Sted, at der er en ubetinget Modstand fra det konservative Parti, og der er vel neppø Anledning til at ytre nogen Forbavselse over, at dette Parti udtrykker Betænkkelighed og Modstand overfor det foreliggende Lovforslag om Prisaftaler og Vareaager. Derimod synes jeg, at Venstres Modstand i og for sig er mindre rimelig, fordi denne Modstand ikke kan være Udtryk for de Interesser, der findes i de Befolkningsdele, som er tilsluttet Venstre. Men efter den Udvikling, som Partiet herinde har været ude i, er der vel ikke andet at vente, end at man under det ærede Medlem Hr. Kraghs Førerskab maatte tage det Standpunkt at gaa helt og holdent imod en Lovgivning af en Art som den, vi nu beskæftiger os med. Det radikale Venstre har givet Udtryk baade for en vidtgaende Interesse for denne Sag og for en Forhandlingsvillie, som jeg kun har Grund til at paaskønne, selv om Partiet unægtelig synes mere forbeholdent i denne Sag, end jeg synes, Tilfældet har været, naar vi ser nogle Aar tilbage i Tiden. Men jeg kan, som sagt, kun udtrykke min Tilfredshed med den Forhandlingsvillighed, som det radikale Parti har givet Udtryk for, og kan ogsaa tilsige min Villighed til, hvis ikke andet er muligt, at søge Enighed tilvejebragt paa det Grundlag, som det ærede Medlem Hr. Rode forleden omtalte, nemlig en Vedtagelse af Ændringen i Loven om Konkurrence og Varebetegnelse og en midlertidig Lovgivning, der søger for et Aar at give Regler, hvorefter Prisaftaler kan forhindres, saaledes at det Prisfald, som man i saa høj Grad stræber efter at naa til, ogsaa kan faa Lov til at komme frem i den vanskelige Tid, vi nu er inde i. Navnlig forekommer det mig, at den Tid, den Pris- og Valutasituation, hvori vi befinder os, gør det rimeligt, at jeg er forundret over, at man, ogsaa Par-